

práva. Nejde tudíž v této části o usnesení soudu odvolacího, proti kterému by byl dovolen rekurs podle § 519 c. ř. s. i v řízení na soudě pracovním, nýbrž o usnesení tohoto soudu jako soudu rekursního, které jest podle § 36, odst. 2, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. rozhodnutím konečným, ať jest jakéhokoliv obsahu (srv. č. 12258, 12749 Sb. n. s.). Bylo proto odvolací rekurs odmítnouti podle §§ 523, 526 c. ř. s., § 36, odst. 2, zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.

Co se však týká další části napadeného usnesení, v které se odvolací soud obíral otázkou přípustnosti pořadu práva pro uplatnění peněžité části žalobního nároku, napadá žalovaná obec tuto část usnesení odvolacího soudu přípustně, ježto jde o rekurs proti usnesení odvolacího soudu podle § 519 č. 2 c. ř. s., který jest i v řízení ve sporech pracovních přípustný (srv. č. 12258, 12184 Sb. n. s.). Rekurs jest také v této části odůvodněn. Prvý soud rozhodl výslovně otázku přípustnosti pořadu práva a uznal, že jest pořad práva pro uplatnění peněžité části žalobního nároku přípustný. Tento výrok prvního soudu byl napaden pouze žalobcem v odvolání, odvolací soud však neuznal oprávnění žalobcovo, aby mohl napadati rozhodnutí prvního soudu o přípustnosti pořadu práva, ježto první soud rozhodl o otázce přípustnosti pořadu práva podle návrhu žalobcova, domáhajícího se na soudě rozsudku o peněžité části žalobního nároku, rozhodl tudíž v jeho prospěch. Neuznal-li odvolací soud odvolání žalobcovo z rozhodnutí prvního soudu o přípustnosti pořadu práva přípustným, nabylo rozhodnutí prvního soudu o této otázce právní moci a odvolací soud nebyl oprávněn, aby se tou otázkou ještě obíral z úřadu (srv. plen. rozh. č. 3775 Sb. n. s.). Právem proto žalovaná obec uplatňuje, že odvolací soud neměl vysloviti zmatečnost prvního rozsudku a řízení mu předcházejícího a žalobu odmítnouti, nýbrž že měl jednati ve věci samé o žalobě, pokud se týkala žalobního nároku v penězích.

Čís. 16302.

Neurčitost žalobního žádání, že zaměstnavatel jest povinen změnit služební řád co do pracovní doby tak, aby jím stanovená pracovní doba vyhovovala zákonu.

(Rozh. ze dne 16. září 1937, Rv I 1406/37.)

Tvrdě, že služební řád pro vodáky (hlídače filtru) ze dne 15. ledna 1935, č. j. 1463/1 ai 1935, zaměstnané ve vodárně městské obce Ch. obsahuje v odst. IV ustanovení, že pracovní doba má podle § 12 zák. č. 91/1918 Sb. z. a n. a výnosu ministerstva sociální péče ze dne 21. března 1919, č. j. 4751/III-19, činiti denně 12 hodin, dále že se pro nerušený osmihodinový noční klid ustanovuje doba od 10 hodin večer do 6 hodin ráno, že službu jest vykonávati mezi 6. hodinou ranní do 10. hodiny večerní s příslušnými přerušeními tak, aby bylo služebním povinností plně vyhověno, že však celková pracovní doba za jeden

den nepřevyšuje 12 hodin, dále že se ve službě, týkající se jen pouhého hlídání vodovodních zařízení, může vodák střídati s důvěryhodným zástupcem, že však tento zástupce musí býti obeznámen s vodovodem, že takovýmto zastupováním nesmějí vodárně vzejíti nějaké výlohy a že si za zástupkyni může vodák vybrati i svou manželku, konečně že se jednou týdně, pokud možná v neděli, poskytuje vodákovi 22hodinová přestávka pro odpočinek, po kteroužto dobu se zřídí zástupce na útraty vodárny, domáhá se žalobce, zaměstnaný jako vodák uvedené vodárny, na žalované městské obci Ch. žalobou podanou u pracovního soudu původně zjištění, že pracovní doba, stanovená dotčeným služebním řádem, nevyhovuje zákonným předpisům, kteroužto určovací žalobu změnil za řízení v první stolici v žalobu na plnění, že žalovaná obec jest jako zaměstnavatelka žalobcova povinna změnit služební řád pro vodáky u městské vodárny v Ch. ze dne 15. ledna 1935, č. 1463/1 ai 1935, v příčině pracovní doby tak, aby stanovená pracovní doba vyhovovala zákonu. O b a n i ž š í s o u d y zamítly žalobu z věcných důvodů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Ustanovením § 226 c. ř. s., které podle § 19 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. platí i pro řízení před pracovními soudy, je předepsáno, aby žaloba obsahovala určitou žádost, která jest důležitá jednak pro příslušnost soudu, jednak pro obsah rozsudku a jeho vykonatelnost, neboť rozsudek se musí přimykati k obsahu žalobního žádání a není vykonatelný, nemá-li náležitosti § 7 ex. ř. K určitosti žalobního žádání jest soudu přihlížeti z úřadu, ježto nejde jen o formální vadu žaloby, nýbrž o hmotný nedostatek žalobního nároku (srv. rozh. č. 9656, 10487 Sb. n. s.). I kdyby tudíž žalovaná obec nebyla v dovolací odpovědi vytkla neurčitost žalobního žádání, musel by se dovolací soud touto otázkou obírat.

Žalobce podal původně určovací žalobu podle § 228 c. ř. s., při ústním jednání dne 15. ledna 1937 změnil však žalobní žádání tak, že žalovaná obec jest jako žalobcova zaměstnavatelka povinna změnit služební řád pro vodáka u městské vodárny v Ch. ze dne 15. ledna 1935, č. 1463/1 ai 1935, v příčině pracovní doby tak, aby stanovená pracovní doba vyhovovala zákonu. Z této žalobní prosby neplyne ani, kterému zákonu má býti trvání pracovní doby přizpůsobeno, ani jak se to má ve 24 denních hodinách státi, a pouze z žalobcova přednesu plyne, že podle jeho právního názoru nevyhovuje pracovní doba, stanovená napadeným služebním řádem žalované obce, ustanovením zákona o osmihodinové pracovní době č. 91/1918 Sb. z. a n., avšak není z jeho přednesu dále jasné, jak má býti podle jeho požadavku pracovní doba upravena, aby se její trvání nepřičilo právě dotčenému zákonu. Není proto v souzeném sporu vůbec možno spolehlivě rozhodnouti o žalobním žádání, neboť by podle rozsudku o žalobním žádání vydaného nebylo možno povolití proti žalované obci exekuci, aby služební

řád pro vodáka upravila nějakým pevně stanoveným způsobem. Tuto neurčitost žalobního žádání tudíž žalovaná obec právem vytýkala v dovolací odpovědi a již proto musela býti žaloba zamítnuta, neboť, jak již bylo podotčeno, jde o hmotný nedostatek žalobního nároku, a nikoli o formální vadu žaloby, kterou by bylo lze napravití podle §§ 84, 85 c. ř. s.

Čís. 16303.

Pensijnímu pojištění (zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.) nepodléhá laborantka v lékárně, jejímž převážným zaměstnáním bylo obeznamenování se s uložením preparátů a zásob, obsluha váhy, odvažování prášku ze zásob, jejich balení a vydávání; nerozhoduje, že byla zaměstnána též pracemi spojenými s prodejem prášku, nebyla-li jimi zaměstnána převážně.

(Rozh. ze dne 16. září 1937, Rv I 1462/37.)

Žaloba, již se žalobkyně, zaměstnaná u žalovaného lékárníka od 15. června 1930 do 30. srpna 1934 a provdávší se dne 26. června 1935, domáhá na žalovaném zaměstnavateli náhrady škody, způsobené jí tím, že nenabyla nároku na výbavné pro nepřihlášení k pensijnímu pojištění podle zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Nárok na výbavné má pojištěnka podle § 35, odst. 1, zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. tehdy, jestliže uzavře sňatek po dokonání aspoň 60 příspěvkových měsíců, neprokázala-li aspoň 6 příspěvkových měsíců před platností dotčeného zákona, v kterémžto případě se čekací doba 60 měsíců snižuje na 30 příspěvkových měsíců (§ 185, odst. 1, zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.). Podle § 12, odst. 3, řeč. zák. se pokládá každý započatý příspěvkový měsíc za dovršený. Příspěvkovým měsícům, započitatelným podle § 12 řeč. zák. jest klásti na roveň příspěvkové měsíce, získané dobrovolným pokračováním v pojištění podle § 60 dotč. zák.

Žalobkyně byla dle nesporného zjištění nižších soudů zaměstnána u žalovaného od 15. června 1930 do 30. srpna 1934 a vdala se dne 26. června 1935. Kdyby byla žalobkyně po celou dobu zaměstnání přihlášena k pensijnímu pojištění, získala by podle shora uvedených zásad 51 příspěvkových měsíců, a kdyby od skončení zaměstnaneckého poměru pokračovala dobrovolně v pensijním pojištění až do sňatku, měla by dalších 10 započitatelných měsíců, takže by dosáhla čekací doby 60 měsíců. Podle toho by žalobní nárok byl oprávněný, kdyby žalobkyně po c e l o u dobu svého zaměstnání u žalovaného vykonávala práce pensijnímu pojištění podléhající. Než přihlíží-li se k skutkovým údajům žalobkyně, které učinila, byvši jako strana nepřisežně slyšena, a jež jest pokládati za doplnění jejího skutkového přednesu (rozh. č. 3007